

saadant Tilfælde, hvor der ikke er Anledning for det offentlige til at støtte en saadan Sygekasse, idet den har Støtte fra anden Side, nemlig enten i Legatet eller i Arbejdsgiveren. Men hvor intet af dette er Tilfældet, hvor altsaa Generalforsamlingen har og kan have den højeste Myndighed, der indser jeg virkelig ikke, hvorfor en Fabrikssygekasse skal være anderledes stillet end alle andre Sygekasser. Og denne Bestemmelse om, at det skal være Generalforsamlingen, der har den øverste Myndighed, er da ogsaa i mange Henseender af stor Bigtighed, idet det maa erkendes, at som Loven kommer til at lyde efter de her foreslaaede Endringsforslag, vil der blive mange Fabriksskasser, der kunne fordrø Anerkendelse og faa Understøttelse, uagtet Tilfældet netop kan være saa, at det ikke er Generalforsamlingen, der har den højeste Myndighed, men netop en Fabriksherre.

Da ikke flere begærede Ordet sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

Endringsforslaget under Nr. 1 til § 1 af Udvalget:

3dje Stykke, 2det Punktum, affattes saaledes:

„Disse Medlemmer have imidlertid ikke Afgang til de Fordele, som denne Lov hjemler, og de komme ikke i Betragtning, naar der i Medfør af Loven tages Hensyn til Medlemsbidrag eller Medlemsstal.“

vedtoges uden Afstemning.

§ 1 i den saaledes ændrede Skikkelse, saalydende:

Enhver Sygekasse, som er en Forening af Personer, der have sluttet sig sammen for ved bestemte Bidrag at sikre hverandre gensidig Hjælp i Sygdomstilfælde, har Ret til at faa offentlig Anerkendelse og den dermed forbundne Støtte af det offentlige, naar den fyldstgør de i denne Lov indeholdte For-krifter, og dette efter Sygekasseinspektørens Indstilling godkendes af Indenrigsministeren.

Anerkendelsen meddeles af Indenrigsministeren og offentliggøres af denne.

Anerkendte Sygekasser have Ret til at optage Medlemmer, der kun yde Bidrag til Kassen, men ikke have Ret til Hjælp af denne. Disse Medlemmer have imidlertid ikke Afgang til de Fordele, som denne Lov hjemler, og de komme ikke i Betragtning,

naar der i Medfør af Loven tages Hensyn til Medlemsbidrag eller Medlemsstal. vedtoges uden Afstemning.

Endringsforslag under Nr. 2 til § 2 af Udvalget:

2den Linie: „Bedtægter“ rettes til „Bedtægt“.

vedtoges uden Afstemning.

§ 2 i den saaledes ændrede Skikkelse, saalydende:

Begæring om Anerkendelse indsendes til Sygekasseinspektøren ledsaget af 1) et Eksempplar af Kassens Bedtægt, 2) en Fortegnelse over Medlemmerne med Angivelse af disses Alder og Livsstilling, 3) en Udskrift af den Beslutning, i Henhold til hvilken Anerkendelse søges, samt, 4) for saa vidt det ikke er en ny oprettet Kasse, det sidste Aars Regnskab.

vedtoges uden Afstemning.

Endringsforslag under Nr. 3 til § 3 af Udvalget:

3dje Stykke, 1ste Punktum, affattes saaledes:

„Naar 2 Kasser, der have mindst 30 Medlemmer hver, eller flere Kasser, der have mindst 20 Medlemmer hver — med Sæde i Nabokommuner eller paa lignende Maade nær hverandre — slutte sig sammen til gensidig Sikring af deres Forpligtelser, har enhver af dem Ret til Anerkendelse, om end ingen af dem har et Medlemsantal af 50.“

vedtoges uden Afstemning.

§ 3 i den saaledes ændrede Skikkelse, saalydende:

For at faa og beholde offentlig Anerkendelse maa en Sygekasse som Regel have mindst 50 Medlemmer.

Under særlige Omstændigheder kan Anerkendelse meddeles en Kasse med et mindre Medlemsantal, dog ikke under 30, og en saadan Kasse har Ret til Anerkendelse, saafremt den har Sæde i en Kommune med ikke over 800 Indbyggere. Gaar dens Medlemsantal ned under 30, bortfalder Anerkendelsen.

Naar 2 Kasser, der have mindst 30 Medlemmer hver, eller flere Kasser, der have mindst 20 Medlemmer hver — med Sæde i Nabokommuner eller paa lignende Maade nær hverandre — slutte sig sammen til gen-